

РЕШЕНИЕ

№ 6573

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **11998** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Гипс“ АД – в несъстоятелност, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. В., чрез Р. Р. – временен синдик, срещу Решение № 3650 от 10.10.2025 г., постановено по НАХД № 3010/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-35/24.01.2025 г., издадено от и.ф. заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 100е, ал. 2, пр. 1, вр. с ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на решението на СРС. Поддържа се, че съдът неправилно е приел за налице предпоставките за ангажиране на административнонаказателна отговорност при нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, като не е съобразил особеното положение на дружеството в производство по несъстоятелност и липсата на нормативно уредено задължение за представяне на тримесечни отчети в този хипотетичен случай. Сочи се още, че е нарушен принципът non bis in idem, тъй като за същото деяние е наложена и друга имуществена санкция, без да са изпълнени изискванията, изведени в

практиката на Съда на Европейския съюз относно допустимостта на кумулиране на санкции с наказателноправен характер. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на АУАН и НП поради съставянето им в отсъствие на надлежно представляващите дружеството лица и ненадлежно връчване на наказателното постановление. Счита, че неправилно не е приложен чл. 28 ЗАНН при наличие на предпоставки за маловажност на нарушението. Иска се отмяна на първоинстанционното решение и на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., който изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да потвърди решението на районния съд като правилно и законосъобразно. В писмени бележки, депозирани в съда на 13.01.2026 г., излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представя се от прокурор С., който счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3650 от 10.10.2025 г., постановено по НАХД № 3010/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-35/24.01.2025 г., издадено от и.ф. заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 100е, ал. 2, пр. 1, вр. с ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗППЦК.

За да постанови своя акт, районният съд е установил следната фактическа обстановка: „Гипс“ АД, със седалище в [населено място], общ. В., е публично дружество, вписано под № РГ-05-1155 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, като емитент по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа и адресат на задълженията, произтичащи от него.

С решение № 883-Е от 15.08.2012 г. на Комисията за финансов надзор е потвърден проспект и е вписана емисия обикновени необезпечени лихвоносни облигации с обща номинална стойност 5 млн. евро и падеж 2019 г., издадени от „Гипс“ АД и допуснати до търговия на Българската фондова борса.

С влязло в сила решение № 2619/27.11.2019 г. по т. д. № 3809/2019 г. на Софийския апелативен съд е обявена неплатежоспособността на дружеството с начална дата 31.12.2014 г. и е открито производство по несъстоятелност, което към 2024 г. не е приключило, като дружеството не е обявено в несъстоятелност и производството не е спряно.

В проспекта за допускане на облигационната емисия емитентът е поел задължения за спазване на определени финансови показатели на индивидуална и консолидирана база, но поради липсата на дъщерни дружества и на основание чл. 31, ал. 1, т. 2 от Закона за счетоводството дружеството не е било задължено да изготвя консолидиран годишен финансов отчет за 2023 г. и съответно уведомление на консолидирана основа за първото тримесечие на 2024 г.

Жалбоподателят е дължал представяне на тримесечен отчет на индивидуална база по чл. 100е, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗППЦК за първото тримесечие на 2024 г. в срок до 30 дни от края на тримесечието, а именно до 30.04.2024 г.

В хода на служебно инициирана документална проверка, извършена от служители на КФН в единната информационна система на комисията, е установено, че към 30.04.2024 г. дружеството не е представило дължимия отчет за изпълнение на задълженията по облигационната емисия, включително относно изразходването на средствата, спазването на финансовите показатели и състоянието на обезпечението за първото тримесечие на 2024 г., като такъв отчет не е бил представен и към датата на съставяне на АУАН, както и към датата на съдебното разглеждане на делото.

Нарушението е било констатирано от свидетелката М. Ч. – главен експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“ при управление „Надзор на инвестиционната дейност“ в КФН, която след лична проверка в системата е установила липсата на подаден отчет в законоустановения срок.

На 26.07.2024 г. временният синдик на дружеството е бил поканен по телефона да се яви в КФН за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, като същият е уведомил, че няма да се яви.

С оглед на констатираните обстоятелства на 30.07.2024 г. е съставен АУАН № Р-06-319 в присъствието на двама свидетели, в който е прието, че нарушението е извършено на 01.05.2024 г. в [населено място], като актът е съставен в отсъствие на представител на дружеството и впоследствие е връчен чрез временния синдик на 12.08.2024 г., без да бъдат направени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения акт и при идентичност на описаното нарушение и правната му квалификация на 24.01.2025 г. заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, е издал наказателно постановление № Р-10-35, с което на „Гипс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 100е, ал. 2 във вр. с чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК.

Районният съд е приел, че изложените фактически обстоятелства се установяват от показанията на свидетелката Ч. и от събраните по делото писмени доказателства, които е кредитирал като непротиворечиви, достоверни и достатъчни за изясняване на спора от фактическа страна.

Районният съд от правна страна е приел, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е счел, че актът съдържа всички изискуеми по чл. 57 ЗАНН реквизити, издаден е от компетентен административен орган и формата му съответства на нормативните изисквания.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Съгласно разпоредбата на § 1, т.9 ДР ЗППЦК "Емитент" е юридическо лице по смисъла на чл. 2, буква "з" от Регламент (ЕС) 2017/1129. В случая дружеството е емитент на облигации, вписани с ISIN код BG2100004121 и като такъв е адресат на задълженията, разписани за емитентите в ЗППЦК.

Съгласно чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК емитентът на облигации е задължен в срок до 30 дни след края на всяко тримесечие, а когато изготвя консолидирани отчети и е поел ангажимент за спазване на финансови показатели на консолидирана основа – в срок до 60 дни, да изготвя и предоставя на довереника на облигационерите отчет за изпълнение на задълженията по условията на облигационната емисия, включително относно разходването на средствата от облигационния заем, спазването на определените финансови съотношения и състоянието на обезпечението. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба този отчет следва да бъде предоставян и на Комисията за финансов надзор, на обществеността по реда на чл. 100т, ал. 3 и 4 ЗППЦК, както и на регулирания пазар на ценни книжа, на който облигациите са допуснати до търговия.

Безспорно се установява от доказателствата по делото, а дружеството и не оспорва факта, че в срок от 30 дни от края на първото тримесечие на 2024 г. дружеството не е представило отчет за първо тримесечие на 2024 г. за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението. Срокът е изтекъл на 30.04.2024 г., като нарушението, извършено чрез бездействие, е извършено на 01.05.2024 г., както правилно е посочено в АУАН и НП.

Разпоредбата на чл. 221, ал. 8, т. 2 ЗППЦК предвижда налагане на имуществена санкция от 2000 лв. до 5000 лв. за нарушаване на чл. 100е от ЗППЦК. Правилно е приложен материалния закон. В случая за безспорно установено нарушение е наложена санкция в минимален размер, като в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП, противно на изложеното в жалбата.

Нарушението е формално, на просто извършване като изпълнителното деяние се осъществява чрез бездействие, т.е. не се очаква настъпването на вредни последици. Това обаче не означава, че към него намира приложение института на маловажен случай, разписан в чл.28 ЗАНН, тъй като предпоставка за прилагането му е не само липсата на вредни последици, но и по-ниската степен на обществена опасност спрямо другите нарушения от този вид. В конкретния случай чл.28 ЗАНН не може да бъде приложен именно поради това, че деянието не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите нарушения от този вид, а и с оглед факта, че дължимият отчет въобще не е представен.

Изложените в касационната жалба оплаквания са идентични с тези във въззивната жалба. Районният съд е отговорил на направените възражения срещу НП, поради което настоящата инстанция намира за ненужно да ги повтаря.

От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на наказателното постановление не са изтекли давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, нито абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е изтекла към настоящия момент. Наложено е наказание в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава наказателното постановление, е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено

процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираното становище по касационната жалба, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 66,47 евро (левава равностойност от 130 лева), определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.), вр. § 5 от ЗВЕРБ.

Та ка мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3650 от 10.10.2025 г., постановено по НАХД № 3010/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-35/24.01.2025 г., издадено от и.ф. заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност.

ОСЪЖДА „Гипс“ АД – в несъстоятелност, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро, представляващи равностойността на 130 (сто и тридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.